

retseksperter rundt omkring siger til os, betyder ikke så meget.

Er det virkelig en holdbar radikal position? Jeg spørger bare.

Jeg kan så forstå af ordførrækkefølgen, at Venstre og De Konservative vælger den totale tavshed som våben i dag. Det kan man jo også gøre, inden man sender soldater i krig!

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Et stort flertal i Folketinget vil om lidt træffe en beslutning om, at Danmark skal gå i krig – en beslutning, som bliver truffet på baggrund af et hastværksarbejde i udvalget og på baggrund af uafklarede spørgsmål på en række helt afgørende områder.

For det blev under udvalgsarbejdet ikke afklaret, om denne krig er lovlig eller ikke er lovlig, og da jeg for lidt siden bad hr. Jørgen Estrup om at komme herop og forklare, hvor i besvarelsenerne der er noget, som dokumenterer lovligheden, valgte hr. Estrup at tilslutte sig den tavshedens brigade, som den socialdemokratiske ordfører også tilhører, for hr. Estrup kunne ikke besvare spørgsmålet.

Og hvad har vi fået fra regeringen? Vi har fået et notat om anvendelsen af militær magt mod Irak. Men i dette notat undgår man fra regeringens side – og nu må det efterhånden være bevidst, man undgår det fra regeringens side – at besvare det helt afgørende spørgsmål, som man heller ikke ville besvare i går, nemlig: Er det tilladt for andre end FN's Sikkerhedsråd at fortolke Sikkerhedsrådets resolutioner og iværksætte militære angreb, hvis det mener, at resolutionerne ikke er overholdt?

Vi spurgte også skriftligt gennem udvalget: Er det sådan, at USA eller andre stater kan tiltage sig retten til at fortolke Sikkerhedsrådets resolutioner og så føre militære sanktioner ud i livet? Vi fik heller ikke i det skriftlige materiale noget svar på det spørgsmål, men man må jo indirekte forstå det sådan, at regeringen mener, at USA og den danske regering altså kan tiltage sig retten til egenmægtigt at fortolke Sikkerhedsrådets resolutioner og iværksætte en krig på det grundlag uden at skulle rådføre sig med og få det godkendt og autoriseret hos FN's Sikkerhedsråd.

Men det er et brud med alle hidtidige principper i folkeretten. Og hvis dette får lov til at

stå tilbage som resultatet, får man altså en global verdensorden, hvor det er således, at det er USA, der fortolker FN's beslutninger og afstraffer dem, som USA mener overtræder FN's regler, og ikke FN selv, ikke Sikkerhedsrådet, ikke den globale retsorden, der bestemmer, om der skal iværksættes en sanktion, men USA.

Vi spurgte så i går adskillige gange, og jeg har også her i dag spurgt fru Ingrid Rasmussen: Hvad skal denne aktion nytte? Og dér har vi fået nogle besvarelser, som indeholder lidt mere. På det område er der kommet nogle svar, der indeholder noget reelt, nemlig en erkendelse fra regeringens side af, at det ikke med et militært angreb vil kunne lykkes fuldstændig at udslutte Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben, at der også efter et militært angreb vil være en del af dem tilbage, og at man heller ikke vil kunne fratage ham evnen til at producere dem igen efter 3-6 måneder.

Det er de oplysninger, regeringen er kommet med: Efter 3-6 seks måneder vil han kunne genopbygge sine lagre af kemiske og bakteriologiske våben.

Det rejste så det spørgsmål, som vi også stillede i udvalget: Jamen betyder det så, at man efter 3-6 måneder skal iværksætte et nyt angreb, fordi man står med det samme problem, som man drog i felten for at få løst i første omgang, men som man jo ikke fik løst, og som 3-6 måneder efter er nøjagtig det samme igen?

Skal man så iværksætte et nyt bombeangreb, spørger jeg ministeren.

Og jeg vil bede regeringen oplyse, om det, som man nu om lidt vedtager, er et mandat til hvert halve år eller hvert kvartal i de næste 10 år at iværksætte en sådan bombeaktion.

Jeg kan også oplyse ministeren og Folketinget om, at der i den britiske avis The Guardian i dag står, at den amerikanske udenrigsminister mener, at hun har mandat til efterfølgende bombardementer, altså til efter f.eks. et halvt år at gentage bombardementerne. For der står i The Guardian, at hun har sagt: Vi reserverer os retten til et »follow-up strike«, altså et efterfølgende angreb.

Der står også, at der i det amerikanske militær er dyb bekymring over perspektivet i, at man altså nu kaster sig ud i et projekt, der vil føre til, at man med jævne mellemrum skal til at bombe eller foretage militære aktioner. Blandt andet påpeger de militære eksperter i USA, at det vil efterlade de vestlige lande med færre og færre venner og mindre og mindre tilslutning